

heraf. Der vil dog stadig selv efter en udtynning være tale om meget høje bebyggelsesprocenter.

2) Perspektivplan I. Marts 1971.

3) Byfornyelse, et debatoplæg. BUR og KAB. Juni 1977.

4) Flytninger til og fra Aarhus Midtby, 1975. Medd. fra A.K.'s St.kt. nr. 10.

5) Befolkningsfremskrivning fra 1977-92. Tal nr. 1. Kbh. St.kt. 1978.

6) Behovet for boligforbedring og byfornyelse. Boligministeriet. Marts 1980.

7) Modeller for købstadsfornyelse. Boligministeriet 1972.

Ifølge en intern opgørelse foretaget i Københavns kommunes generalplandirektorat (1978) kunne konsekvensen for bebyggelses-

procenten af henholdsvis totale og udhulende saneringsprojekter opgøres således i København:

Tabel 2

Ændring i bebyggelsesprocenter ved saneringer i København

	Bebyggelsespct.		Pct.vis reduktion
	Før	Efter	
Total sanering	274	184	33
Udhulende sanering	358	291	19

Betragtningen om »sparet« nybyggeri er således ikke holdbar under alle omstændigheder på grund af det eksisterende høje niveau for udnyttelsen, som bl. a. af landsplanmæssige grunde⁸⁾ ønskes nedbragt.

»Helhedsplan Indre Nørrebro«, der er udarbejdet af KBI for Københavns kommune, belyser de forventede befolkningsmæssige konsekvenser for dette område. Hidtil har der været registreret en nedgang fra ca. 20.000 i 1974 til ca. 14.000 i 1979, svarende til 6,9 pct. pr. år. Via de foreslåede indgreb i boligmassen forventes dels at andelen af unge (fra 0-19 år) fastholdes frem til år 1990, dels at befolkningstilbagegangen reduceres til 1,9 pct. pr. år.

De meget omfattende indgreb i bymønstrer, der her er tale om, må altså forventes at bremse befolkningstilbagegangen i området uden dog at standse den helt.

Konklusionen på disse overvejelser er, at de befolkningstætheder, man stiler mod i

byfornyelsesområderne, bliver af afgørende betydning for udbygningstakten i den tekniske infrastruktur, og dermed får de væsentlig indflydelse på byfornyelsens økonomiske balance.

Da adskillige af de kommende byfornyelsesområder har haft befolkningsmæssig tilbagegang af et betydeligt omfang igennem længere tid, må det iøvrigt antages, at der er en vis ledig kapacitet i de tekniske anlæg her, således at byfornyelsen kan muliggøre en bedre udnyttelse (genbrug), hvis befolkningstallene stabiliseres.

Et andet og næppe uvæsentligt aspekt ved en øget byfornyelse er, at den eksisterende boligmasse sammenlignet med det nye boligbyggeri er særdeles tæt, hvilket giver store fordele for økonomien i de lokale tekniske anlæg, som antydtes ved mønstret i anlægsgudfigterne, jfr. tabel 3, hvor 3. kolonne er den der nærmest afspejler forholdene i de ældre byområder.

⁸⁾ 1979-redegørelsen for Miljøministeriet om landsplanlægning. Miljøministeriet.

Tabel 3

Investeringer pr. 1.000 boliger i lokale tekniske anlæg (mill. 1968-kr.)